

Skatter. Det er her bemærkelsesværdigt at se, hvorledes Nedgangen finder Sted, og jeg tænker, at det bl. a. ogsaa er den Maade, hvorpaa Nedgangen har vist sig, som har standset den tidligere i Landet vidt drevne Agitation for, at det særlig var de direkte Statskatter, som skulde nedsættes. Statskatterne beregnes i 1927—28 at ville indbringe 41½ Mill. Kr. mindre end i 1925—26, medens de indirekte Skatter, Forbrugsskatterne, kan regnes at gaa ned med 18 Millioner. Derefter vil der være et Forhold her i Landet mellem Forbrugsskatterne og de direkte Skatter, som det er vel værd et Øjeblik at tage i Øjesyn. Da vil de direkte Skatter være 105 Mill. Kr. og Forbrugsskatterne alene — altsaa bortset fra Om sætningsskat og Stempelafgift — 191, altsaa nær det dobbelte af den direkte Skat. Hvis man ser paa, hvorledes Udviklingen har været siden 1916, det Aar, Krigen for første Gang virkede paa vore Budgetter, vil man se, at da var de direkte Skatter 108 Mill. Kr., medens Forbrugsskatterne var 65. Nu 10 Aar efter mødes disse Tal for de direkte Skatters Vedkommende; de 108 er blevet til 105, men de 65 Millioner Forbrugsskatter er blevet til 191. De direkte har samme Niveau, de indirekte er tredoblede. Dette viser to Ting: For det første, hvor stærkt Indtægterne er faldet eller ventes at falde til det Budget, som den højtærede Finansminister planlægger, og dernæst hvilket uhyre Omfang vor Forbrugsbeskatning har faaet. Jeg forstaar derfor vel, at man ikke mere retter sin Opmærksomhed, som man fejlagtig og ud fra en fejlagtig Betragtning har gjort det i Fjor, paa de direkte Statskatter.

Overfor Spørgsmaalet, om Ministeren vil kunne faa disse Beløb ind, er det meget lidt, man har at holde sig til. Med Hensyn til Beregningen af de 108 Millioner Indkomstskat foreligger kun en Meddelelse om, at efter Stikprøver er man kommet til det og det Resultat. For Forbrugsskatterne er der Aarets Indtægter at bygge paa. De er jo ansat til det samme, de forventes at indbringe i Aar, men mon ikke Finansministeren dog tvivler om, at Forbruget, naar Indtægterne er gaet saa stærkt ned, som han regner med, vil kunne have et saadant Omfang, at det vil kunne bære en Beskatning af 191 Millioner? Jeg skulde tro, at Finansministeren maa opfylde af visse bange Ængstelser med Hensyn til dette Forhold. Den højtærede Finansminister har antydnet en Omlægning, som jeg formoder ogsaa skulde have til Hensigt at styrke hans Mulighed for, at

disse Indtægter skulde komme ind. Jeg forstod, at den højtærede Finansminister tænkte paa at forny en Skat paa de meget udprægede Luksusvarer, som er blevet tilbage paa nogle snart bortfaldende Skatte-love, at han vil forny Skatten paa disse meget udprægede Luksusvarer og saa til Gengæld anvende noget af Beløbet til at forandre visse af de andre Forbrugsskatter med. Jeg tænker, at han vil forsøge at fjerne noget af det, som trykker Erhvervene mest i disse Skatter, og det, som er mindst berettiget, begrundet og forsvarligt indenfor dem. Til denne Plan — hvis den er rigtig opfattet — vil vi gerne yde vor Støtte.

Paa Formuebudgettet 1926—27 er opført Motorskattens Beløb. Jeg maa mene, at det ligger i det Program, som Folketinget gav sin Tilslutning i Fjor, at denne Motorskat bør overføres til Kommunerne, ikke anvendes til Formueanlæg, men anvendes til at lette Kommunernes Vejbyrder. Den kommer da paa et Sted, hvor den i Virkeligheden vil aflaste Kommunerne for noget af det, der tynger dem mest, og som føles af dem som den mest uberettigede Tyngde, fordi Motorkørsel paa Vejene ikke er et kommunalt Anliggende, men et interkommunalt Anliggende. Jeg vil ønske, at Overvejelserne vedrørende Motorskatten maa faa et gunstigt Forløb, saaledes at den bedre end hidtil kan komme til at svare til, hvad den skulde svare til, nemlig Motorvognenes Slid paa Vejene. Den Tanke kan sikkert ikke være den højtærede Finansminister fremmed eller fjern, at hvis der kan findes en tilfredsstillende Løsning, hvorved det bliver Motorbenzinen, der beskattes ved Siden af andre Ting, vil det være gunstigt for ham, fordi den nuværende Optrækning af Motorafgiften, der foregaar som en Kvartalsskat, faar Folk til at sætte deres Motorvogne hen for et halvt Aar, medens de, hvis Skatten lagdes paa en anden Maade, vilde blive i Stand til at bruge dem hele Aaret. Jeg tror, at Ministeren maatte kunne finde en Maade. Selvfølgelig er der her kun Tale om Skatten paa Automobilmotorbenzin alene og ikke Skat paa Motorbenzin, der bruges til andre Formaal.

I det Program, som Folketinget har givet for Regeringen, og som Regeringen har tiltraadt ved selv at stemme for det, er Udgiftsnedsættelse jo en Begrundelse for Muligheden af Skatnedsættelse. Det viser sig da ogsaa, at Ministeriet ved at henvise til og paaberaabe sig denne Beslutning, har betragtet den som en Rettesnor. Jeg tror